

Az új adóbevallás miatt szükséges változtatások a SZÁMADÓ üzleti logikájában

Lényeget érintő változás a vevőszámla stornója. Korábban a Stornó bizonylat csak arra a napra készülhetett, amely napon a számla keletkezett, vagyis a később elkészített stornó bizonylat egyben azonnal önrevíziót is eredményezett. Amennyiben a felhasználó alkalmazta a bizonylatok lezárását, akkor ezt a rendszer ki is mutatta.

Az új adóbevallás értelmezéséből kiolvasható, hogy a vevő számlát adó szempontjából érintő korrekció, nem a korrekciót szenvedő számla adóbevallási időszakát érinti, hanem azt korrekció időpontjában kell figyelembe venni, tekintet nélkül arra hogy az azonos, vagy későbbi bevallási időszakot érint. Vagyis nem kell a stornó bizonylat esetében betartani, hogy a könyvelés és a teljesítés dátumát egyeztetni kell az eredeti bizonylattal. Ennek előnye, hogy nem keletkezik önrevíziós kötelezettség, azonban az ilyen tételeket az adóbevallás fizetendő fejezetében kell feltüntetni, negatív előjellel. A törvényből is kiolvasható, hogy a stornó, és a helyesbítő számla adózás szempontjából egy tekintetbe vétetett, így ez utóbbi számlatípusra is érvényesek a dátumra vonatkozó megállapítások. A bevallás nem foglalkozik azzal, hogy mely esetekben lehetséges a stornó, és milyen fejtelei vannak az egyéb helyesbítő számláknak, így ezzel most mi sem foglalkozunk. Az egyéb vevőszámla jóváírások/helyesbítések azonban a továbbiakban nem kaphatják ugyanazt a mozgáskódot, mint az eredeti számla, tekintettel arra, hogy a bevallásban ezeknek a tételeknek külön sorban kell szerepelniük. Keletkezett ehhez egy új adóparaméter is, „Az áfa tv. 78.§ vevőszámla korrekció” megnevezéssel. Az adóbevallás 24. sorába azok a bizonylatok kerülnek összegzésre, amelyek vagy valamely vevőszámla stornó bizonylatjai, vagy a nevezett adó paraméterrel rendelkező mozgáskóddal lett rögzítve. Az alaprendszerben a korrekciós bizonylaton az adóalap mozgáskódja 151, míg az adó a 150-es kontírkóddal szerepel. Fontos, hogy a system.ini-ben a kontírkód párosítás szereplejen. Az ilyen adóparaméterrel rendelkező tétel csak negatív szám lehet, amit a bizonylat-karbantartó ellenőriz.

Az új bevallás másik jelentős eleme, hogy a szállítószámla jóváírása szintén kiemelten szerepel, de nem az előzetesen felszámított adó tömegét csökkenti, hanem a fizetendő adót növeli. Ennek megoldása logikájában azonos a vevőszámla stornó/korrekció-val. Létre kell hozni a szállítószámla korrekciójához egy, vagy több kontírkódot, amelynek adóparamétere a frissített programban „Az áfa tv.132.§ száll.szla korrekció”. Természetesen a korrekció adótartalmának könyvelésére is szükségünk van kontírkódra, amelyet/amelyeket a system.ini-ben össze is kell rendelni. Az új cég telepítésekor a rendszer a 261 (alap) és 260 (adó) kontírkódokat tartalmazza, amit szükség szerint bővíthetünk. Az újabb mozgáskódok felvételekor nem feledkezzünk meg azok összerendeléséről.

Ritkábban előforduló, de lényeges változás, hogy a külföldi utasnak visszatérített adót a továbbiakban a fizetendő adók között, mint a adót csökkentő tételt kell kimutatni. Ez szintén az adó logikával ellenkező elvárás. A pénzt az utasnak készpénzben kell kifizetni, vagyis kiadási pénztárbizonylatot kell készíteni. A kiadási bizonylaton azonban a tiszta

üzleti logika fenntartása miatt az előzetesen felszámított adó szerepel (466), vagyis a bevallás készítő program ezt a számlát figyeli (pontosan úgy, mint a 23 sor esetén, és ez is a fizetendő tételek között van, holott ez szintén a visszaigényelt adó mértékét csökkenti). Az adatrögzítés során a pénzt az utasnak pénztárbizonylaton adjuk ki, és rögzítjük az adó alapját egy AFA főkönyvi számra (hogy a bevallásban megjelenhessen az alap), illetve az adót a 466 tartozik oldaláram a 381 pénztárral szemben. A kontírkódoknak megfelelő adó paramétert beállítva a bevallásban a 22. sorban jelenik meg.

Egy technikai változtatás. Az analitikában csak azok a táblák jelennek meg, amelyeknek van tétele, így nem kell az üres táblázatok között keresgélni az adatokat.